

20. Zeschli pak wjedzić, ty prosny człowecze, so wjera bes skutkow morwa je?

21. Neje Abraham, nasch wotz, se skutkow sa praweho posnaty, jako won* swojeho syna Isaaka na woltarju woprowasche? * Gen. 22, 9. 10. 12.

22. Tudy* widziš, so ta wjera je sobu pomhala jeho skutkam; a so ta wjera stych skutkow so dokonjala je.

* Hebr. 11, 17.

23. A tak je so to* pišmo dopelniło, kotrej prasi: Abraham je Bohu wjeril, a to je jemu kprawdoszi pschizpite, a je psheczel Bozi menowany.

* Gen. 15, 6. Rom. 4, 3.

24. Widziće tehodla, so człowek se skutkow budze sa praweho posnaty, a niz jeno swjerny.

25. Zeje runosze tež ta kurwa* Rahab, neje wona se skutkow sa prawu posnata, jako wona tych poslow horje wsja, a tych samych po druhim puczu wupuschezi? * Hebr. 11, 31.

26. Pschetož runje jakd czjelo bes wodnya morwe je, tak tež* je wjera bes skutkow morwa. * v. 17.

Ton 3. Staw.

Wot praweho a nepraweho wužiwanja tego jasyka.

1. Lubi bratsja, kojzdy so newaž, so žyl sa wuczerja bycz: a wjesze, so my wetsche šudzenje dostacz budzemy.

2. Pschetož my schizy wele srjeschizmy. Jeli so schtu we žanem słowi so nemoli: ton je dokonjany muž, a može tež žyly žiwot wus dži dzeržecz.

3. Łajcže, my konje wus dži dzeržizmy, so bychy wone nas posluhale: a tak my sich žyly žiwot wokolo czjerimy.

4. Łaj, tež te łodze, hacz runje tak wulke su a wot šylnych wjetrow hnate budža, da schak budža tam a šem wobrocjene snajmenshim prawidlom, džež ta mož teho ze, kiž je hnuje.

5. Tak tež* jasyk je mały staw, a

schak so wulkich wjezow kwali. Łaj, šnadny wohen, kajki lješ won sapali?

* Ps. 57, 5.

6. A jasyk je tež wohen, a šwjet polny neprawdosze. Tak je jasyk bes naschimi stawami postajeny, so naschkeredzi žyle czjelo: a rospali kolo narodzenja, to je, nasche žyle žiwjenje, dnyž won wot hele je šahoreny.

7. Pschetož kojzde pschirodzenje tych swjerjatow, ptakow, hadow a morskich dziwinow budze sfludzene, a sfludzene je wot ludži:

8. Ale jasyka žadyn człowek sfludzicz nemože, dokelž nepokojna šlawjež je, polna šmertneho jeda.

9. Psches njon kwalimy Boha a tego Wotza: a psches njon poklijemy ludži, kotřiz po* podomnoszi Bozej su štworeni. * Gen. 1, 27.

10. Sjeneho erta wojndže kwalenje a poklecze. To so tak štacz nedyrbi, moji lubi bratsja.

11. Žorli tež studnja sjeneho žorka šlotku a horku wodu?

12. Može tež, moji bratsja, šigowž woliwki pschinesz, aby winowy penk šigi? Tak nemože tež studnja šlonu a šlotku wodu jene dobo dawacz.

13. Schtu je* rosomny a mudry bes wami? nech ton wopokaze se šwojim dobrem wobendzenjom šwoje skutki, we mudrej czichoszi. * Eph. 5, 15.

14. Ale* jeli so wy macze horku šawjesz a šwadu we waschich wutrobach: da so nekwalcže, ani nelžize pscheczimo prawdži. * Eph. 4, 31.

15. Pschetož* to neje ta wudrosz, kotraž šwypoka delje pschindže: ale je šemška, człowska a czertowska.

* 1. Co*. 2, 6. 7.

16. Pschetož džež šawiesz a šwada je, tam je nerjadnosz a šchelka šlawjež.

17. Ale wudrosz šwypoka delje je naj-

naj-